

nju. Nepričakovano velika množica občinstva iz mesta, bližnje in daljne okolice je napolnila kaj prostorno dvorano. Izbran in pester spored za ta praznik je obetal prav veliko. In res, bilo je vse tako lepo, kar smo videli in slišali. Zato pa vsem, ki so nam pripravili tako krasno uspeli materinski praznik, vsa čast in zahvala!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Bralno društvo že sedaj vabi na veliko tombolo, ki se bo vršila nepreklicno (dovoljenje je že došlo) na Jurjevo ali belo nedeljo v uti g. Pergerja. Prvi glavni dobiček bo dragocena možka zlata ura; drugi dobiček bo naročna ženska ura iz čistega zlata. Obe uri bosta ne morda samo pozlačeni, ampak pravo 14karatno zlato s pisмено garancijo. Uri bosta na vpogled izpostavljeni v izložbi gospoda Pergerja. Razen tega bodo še mnogi drugi večji in manjši dobitki. Srečke bodo po 3 Din. Čisti dobiček je namenjen zlati za knjižnico. — V imenu bralnega društva prosimo, pojdite nabirateljem dobitkov na roko, da bo tombola tem lepša! Fantje in dekleta, možje in žene, ki še nimate zlate ure, veselite se!

Ljutomer. Prosvetno društvo v Ljutomeru vprizori v nedeljo dne 6. in dne 13. aprila lepo zgodovinsko igro »Klaudija Prokula«, na katero se sedaj uljudno vabi vse cenjeno občinstvo.

Ormož-Velika Nedelja. V nedeljo dne 30. t. m. ob treh popoldne vprizori v dvorani Klet društva v Ormožu dramatični odsek Katoliškega bralnega društva pri Veliki Nedelji zanimivo igro »Fernando, strah Asturije, ali: Spreobrnjenje roparja«. Roparjev ne vidimo vsak dan, zato jih pridite gledat v obilnem številu!

Več sto komadov lepe in dobro vkoreninjene šmarnice se kupi. Ponudbe pod »Šmarnica« na upravo lista. 449

Maribor. V torek zjutraj ob 7. uri je umrla po dolgotrajni in mučni boleznii v Novi vasi pri Mariboru gospa Marica Bezjak, rojena Golec. Bila je v pet let trajajoči boleznii prava mučenica, ki je trpljenje počasne jetike prenašala udano v božjo voljo. Blagopokojna je bila iz rodbine Golec, ki je posedala pred leti gostilno Wilson pri glavnem kolodvoru. Pred dvema leti jej je umrl soprog in je ostala reva sama s sinkom pri stariših. Blagi rajni o-

stani ohranjen časten spomin, svetila jej večna luč, preostalim sožalje!

Št. Janž pri Dravogradu. Zrebanje loterije Orlovskega doma se ni vršila dne 25. marca, ampak se preloži na poznejši čas. Vsem, ki so srečke kupili, jam dajemo na znanje, da je loterijo prevzel cerkvenokonkurenčni odbor v Št. Janžu ter se loterija imenuje: Efektna loterija Št. Janž pri Dravogradu.

Mežiška dolina. Pogreb župnika v št. Danijela, vič. g. Božič Franca, ki se je vršil v nedeljo dne 16. marca, se je razvil v veličastno versko manifestacijo. Iz vseh župnij Mežiške doline, celo iz sosedne Koroške je prihitelo ljudstvo, četudi so bila pota zelo slaba, da so blagemu pokojniku, ki je župnikoval v Št. Danijelu, skoro 20 let, izkazali zadnjo čast. Zastopano je bilo pri pogrebu tudi sresko načelstvo in sodišče v Prevaljah. Št. Danijel še ni videl toliko ljudstva! Pogrebni sprevod je vodil v spremstvu 10 duhovnikov, med katerimi smo opazili tudi gospoda dekana Hribarja iz Pliberka in gospoda svetnika Hornböcka iz Mežice, gospod dekan Riepl Matej, ki se je v imenu faranov in duhovščine poslovil od blagega pokojnika v ganljivih besedah in je prosil zbrano mnogobrojno občinstvo, da ohrani umrlega duhovnika v blagem spominu ter se ga spominja v molitvah. Solarji, učenci pokojnega, so se z lepo pesmijo poslovili od svojega kateheta pred župniščem, nad vse ganljiva je bila pesem »Spomlad«, ki so jo malčki zapeli ob grobu. Solze so lesketale v očeh malčkov in vseh navzočih. V imenu občine se je ob grobu od pokojnika poslovil šolski upravitelj gospod Grafenauer z ganljivim klicem: »Na svidenje nad zvezdami«, za Prosvetno društvo pa je mladenič Mikie izrekel lepe zahvalne besede. Spavaj, blagi služabnik božji, v miru, dokler nas božji glas ne obudi k novemu življenju!

Št. Peter pri Mariboru. Občinski odbor je na predlog občinskega kmetijskega odbora sklenil, nabaviti travniško brano in sadno škropilnico. Obenem je občinski odbor sklenil, naprositi okrajni cestni odbor, da se čimpreje začne z nadaljevanjem prepotrebne okrajne ceste Nebova—Ložana. — Za preganjane kristjane v Rusiji so manifestirali zadnjo nedeljo tudi Šentpeterčani. O preganjanju kristjanov na Ruskem je predaval s pomočjo skioptičnih slik profesor Jan Šedivy iz Maribora. Številni udeleženci so z zanimanjem in sočutjem do preganjanih bratov in sester sledili besedam predavatelja. — Šentpeterčani bodo tudi morali misliti na popravo poti na Gorco. Sedanja nujno potrebna poprava je neprijetna za domačine, tudi na tujce napra-

vi slab utis. — Popraševanje po dobri lanskii vinski kapljici je precejšnje. Cene so 8 do 9 Din liter.

Sv. Peter pri Mariboru. K poročilu o M. C. smo dobili pojasnilo, da se ni obesila. Ker so jo nekateri obrekovali, se je razsrdila ter zapretila, da se bo obesila. Se vedno živi.

Kamnica pri Mariboru. Ob priliki poroke Ivana Robič, posestnika na Slemenu, župnija Selnica in Roze Smolnik iz Rošpoha, ki se je vršila dne 3. marca tega leta pri Sv. Urbanu blizu Maribora, so gostje nabrali za afriške misijone 150 Din.

Marenberg. Le redkokedaj zaide dopis v vaš list, gospod urednik, iz našega kraja. Ni pa to znamenje, da se v Marenbergu nič ne zgodi. Nasprotno, po svojih močeh, ki so seveda skromne, delajo vsa društva, da tudi ta kraj dobi sčasoma lepše lice in to v vseh ozirih. Minulo leto so skoro vsi občestni posestniki tudi na zunaj svoje domove lepo prebellili, le naš skupni dom, farna cerkev, je še potrebna popravila. Stavba sama na sebi je lepa, pa lepota bo šele tedaj prišla do izraza, če jo uredimo tako, kakor bi jo že zdavnaj morali. Kako prikupljivo je v farni cerkvi na Vuhredu, kjer si je stara Pahernikova rodbina postavila lep trajen spomenik. Nič slabše ni na Muti, Remšniku, Ribnici in Kapli. Ob praznikih ubrano zvonjenje iz vseh sosednjih cerkev, le v Marenbergu oznanja žalostne in vesele trenutke en sam mal zvon. Pa smo se okorajžili in pritegnili vse dobre ljudi na pomoč, da napravimo veliko tombolo, morda eno največjih v Dravski dolini zadnjega časa. Kolo Jugo slovenskih Sester v Marenbergu pod vodstvom marljive in vzgledno požrtvovalne gospe soproge notarjeve in drugih dam je zaprosilo ministristvo za potrebno dovoljenje in ga je tudi dobilo. Sedaj zbiramo koruzo, drva, prašiče, ovce, ročna in druga dela ter vse tako, kar je pripravno za dobitke. Prodajamo pa silno težko srečke, ker farani so pretežno revni. Zato na pomoč prav vsi tudi iz sosednjih krajev Mute, Sv. Primoža, Vuzenice, Vuhreda, Remšnika, Ribnice in iz še bolj oddaljenih krajev, da pomagamo tam, kjer sami težko zmorejo. In na belo nedeljo vsi v Marenberg, kjer bo najlepša zabava ob tomboli. — Številčna loterija 1 do 90 je v naši državi ukinjena. Ta je bila ustanovljena za časa cesarice Marije Terezije. Dne 25. oktobra 1752 so bile prvi krat vlečene številke 26, 81, 53, 11 in 74. Prvo terno 600 cekinov je dobil nek čevljarški vajenec. Vse te številke so navedene na tombolskih listkih, zato po njih! Pri tomboli sme igrati vsak — tudi čevljarški vajenec, dobi pa največ oni, ki je kupil največje število tablic.

dvornega sveta, katerega je bil tajnik; cesar ga je zaradi njegove zvestobe visoko spoštoval in ga tudi danes poklical k sebi.

»Ravnokar prihaja,« spregovori knez Lobkovic ter pokaže na vstopivšega, »tisti, ki mu je še včeraj pripočel moža posebnega zaupanja za Štajersko. Njegovo Veličanstvo dovoli, da poda gospod pl. Abele takoj pojasnilo glede moža izvanredne zvestobe ter trdnega prepričanja, kateremu bi lahko zaupali mesto čuvaja zoper vse spletke sovražnikov na Štajerskem proti Vašemu Veličanstvu.«

»Naj govori Abele,« veli cesar.

»Predložiti morem,« začne Lillenberg ter se globoko prikloni, »Vašemu Veličanstvu moža zaupanja, ki ga poznam že več let, za katerega zvestobo jamčim, ki ga smatram kot prijatelja, kakor je tudi on sam prijatelj pravice in resnice in zvesto vdan služabnik najvišje cesarske hiše.«

»In kako je ime temu toliko hvaljenemu,« vpraša cesar.

»To je,« odgovori pl. Lillenberg, »grof Ivan Erazem Tatenbah, renskega pokoljenja, sin cesarskega svetnika Gotfrida.«

»Če se prav spominjam,« poseže vmes cesar ter se pogladi z roko čez čelo. »je ta Tatenbah

lastnik grada Račje in Fram pri Mariboru. Poklonil se je Nam ob priliki bivanja v tistem mestu ter smo slišali, da se poteguje za višje mesto v državni službi.«

»Njegovo Veličanstvo ga tedaj že poznate,« reče Lillenberg ves presenečen.

»Moža sta Nam,« pripomni cesar, »priporočila rektor kolegija očetov jezuitov p. Sienten, ki je bil nedavno na Našem dvoru, in tudi namestnik dvornega kanclerja Würzburga. Zato hočemo spoznati tega zvestega služabnika Naše hiše, naj se Nam predstavi, kadar pride na Dunaj.«

»Veličanstvo,« odvrne pl. Lillenberg, »da tudi drugi možje priporočajo moža, ki ga toliko spoštujem, me potrjuje v mojem prepričanju. Zato si upam zaprositi v vsej ponižnosti, da ga, ker je ravno prišel k jutrišnji slavnosti, takoj predstavim Vašemu Veličanstvu. Pridružil se je namreč deputaciji štajerskih deželnih stanov, ki so došli, da se jutri poklonijo Vašemu Veličanstvu ter izrečejo v vsej vdanosti čestitke zvestih Štajercev.«

»Dobro,« odvrne cesar, »naj se ga Nam predstavi jutri ob priliki avdijske v Našem gradu Laksenburgu.«

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike

so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, zavitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

Mariboru, Koroška c. 5

To se je doslej izkazalo vedno kot pravilno zato farani in njih sosedge ne pozabite zato pri nakupu!

Brezno ob Dravi. Dne 12. t. m. smo obhajali god sv. Gregorija Velikega papeža ter tukajšnjega farnega patrona. Ceravno je na novo zapadel sneg povzročil slabo pot, vendar se je zbralo precej pobožnih romarjev. Tudi čč. duhovnikov in sv. maš je bilo več.

Vurberg. Na Jožefovo smo imeli lepo slovesnost v prid našim preganjanim bratom v Rusiji. Pridige in sv. maše so se udeležili tudi mnogi Rusi in Srbi. Gorela je električna luč in pevci so peli lepe pesmi. Pomagala jim je lokrat Rusinja Natalija N. Bikova, vnukinja slepnega Puškina, katera živi v Beogradu in poje v kraljevem pevskega zboru. Popoldne je bil govor o Rusiji na dobro obiskanem zborovanju mladeniške Marijine družbe. — Veliki ruski list »Vozroždenie« v Parizu ima v številki od 16. marca podobo in opis vurberškega grada. Tam čitamo med drugim: »V gradu Vurberg, v zelo lepem in zdravem kraju Slovenije, procvita zdaj naš sanatorij Rdečega križa. Vodi ga izkušeni dr. Boleslav F. Okolokulak. Sanatorij ima 70 postelj in je odlično opremljen. Ima električno razsvetljavo, vodovod in slovi po vsej Jugoslaviji. Še nedavno je obiskal sanatorij general A. P. Kutepov, na katerega je napravil odličnen utis.« List prinaša tudi sliko generala Kutepova, ministra dr. Strandmana, dr. Okolokulaka in še več odličnih Rusev na Vurbergu.

Marija Saežna. Porok smo imeli lepo število v pustnem času. Poročile so se tudi tri Marijine družbenice. Kot prva je dala podhudo naša vrla Angelica Šumandl z odličnim in vrlim mladeničem Ivo Senekovičem. Druga je bila Amalija Repolust iz ugledne hiše z mladeničem Ivanom Srčić. Tretja je bila Beta Straus, dolgoletna cerkvena pevka iz zelo poštene hiše Hujdečove, s cerkvenim pevcem Mirkotom Horvat. Želimo vsem tem poročencem mnogo zakonske sreče, obdane z veseljem in božjim blagoslovom!

Sv. Ana v Slov. goricah. V nedeljo, dne 16. t. m., je bil sklep prvega tečaja kmetijsko-nadaljevalne šole pri Sv. Ani, ki je trajal od 21. novembra 1929. Poduk se je vršil dvakrat na teden in sicer ob torkih in četrkih, ter je obsegal poleg varouka vse vrste in panoge kmetijstva, ki so krajevnege pomena. Rednih slušateljev je bilo 14, 13 kmetijskih fantov in eden mož kmet. Poleg domačinov sta govorila tudi gospod dr. Kramberger o zdravilstvu in gosp. Jurančič o čebelarstvu. Z lepim nagovorom predsednika in župnika gospoda Konrada Šeško ter voditelja gospoda Jakoba Stuhca in s kratko preizkušnjo učencev je bil tečaj slovesno zaključen. Ob sklepu se je kmetijski fant Kraner zahvalil voditelju in vsem predavateljem. — Vredno je tudi zabeležiti, da je bila v letošnji zimski cesti med Krembergom in Krihenbergom do Sv. Ane razširjena, kar je tudi velikega gospodarskega pomena. Tako je storjen prvi korak za zboljšanje ceste k Sv. Ani. Z združenimi močmi se bo delo nadaljevalo, kar bo tudi za tujce veselo, ker je Sv. Ana prijazen kraj in lepa razgledna točka Slovenskih goric.

Sv. Andraž v Slov. gor. Dne 18. marca je umrla vrla družbenica Marija Zorko v Smo-hočih. Bolehala je že dolgo časa, pa je svojo bridko trpljenje voljno prenašala, dokler ji ni nemila smrt pretrgala niti življenja v starosti 21 let. Kako je bila priljubljena, je pokazal njen pogreb. Mnogi faranov in njenih tovarišič jo je spremljala na njeni zadnji poti. — Po tukajšnjih okolici se že dalje časa klatijo delomrznih cigani. Tako so nadležni, da hočejo imeti vse, kar premore hiša. Ako mu daš dar, s tem ni zadovoljen, hoče še drugega in tretjega in še več. Ljudstvo je silno nevoljno nad temi ciganskimi obiski, kateri se na dnevnem redu.

Ptuj. Dne 6. aprila priredi mariborska Glasbena Matica velik pevski koncert v Društvenem domu. Mariborska Glasbena Matica je v

Ptjuju dobro znan gost. Takrat bo peja v praslavo 100letnice rojstva dr. Benjaminu Ipavca pet najlepših njegovih pesmi in še celo vrsto drugih modernih in narodnih pesmi. Vabijo se zlasti pevski zbori iz okolice na ta klasičen koncert.

Biš pri Ptjuju. Sedaj se baje sestavljajo predlogi v zadevi združitve malih občin v večje. Čuje se, da je nekdo predložil, naj se Biš priklupi k Sv. Andražu onstran Pesnice. Potem smo zopet slišali, da nas drugi hočejo privedati k trojički občini. Eden kot drug teh načrtov ni primeren. Prvo, kar je želeli, je priklpitev občine Biš k ptujskemu srežu. Ni ga človeka v Bišu, ki bi mislil drugače. Bišanci kupujemo in prodavamo v Ptjuju; Maribor je predaleč od nas (naša davkarija je zadnji čas v Mariboru), do Maribora je 30 km, do Ptjuja pa 14. Kar pa se tiče združenja občin, bi bila združitve z občino Sv. Andraž neapraktična, ker nimamo s to občino nobenih gospodarskih stikov in smo tudi teritorijalno od te občine po Pesnici popolnoma odrezani. Iz Biša do Sv. Andraža — in tam bi naj bil za nas bodoči občinski urad — je čez polja in travnike eno celo uro hoda, vso to pot nobene hiše, pri večjem deževju pa vsak promet zaradi povodnjaj sploh nemogoč. Najprimernejše bi pač bilo, da se združijo v večjo občino naslednje male občine: Biš, Trnovska vas, Bišečki vrh, Ločič in Trnovski vrh. — Ker pa morda ima ena ali druga teh občin zopet druge želje, bi bili Bišanci pripravljeni se pridružiti občinam zahanske župnije, ker nas s temi občinami vežejo znatnejši gospodarski razlogi, kakor s Sv. Andražem ali s katerokoli občino mariborskega sreža.

Ljutomer. Avtobusni promet na progi Ljutomer—Sv. Jurij ob Ščavnici—Gornja Radgona je po večmesečnem odmoru zopet odprt. Krivo temu dolgemu odmoru na tej progi je zelo slabo stanje ceste blizu Ivanjec. — Moderno napravo, podzemski rezervoar za bencina s pumpo, si v kratkem po velikomestnem načinu omisli v Ljutomeru lastnik trvdke Marko Rosenberg g. Milan Sessler. Sporazumno z mestno občino jo namesti pred svoje trgovino na občinskem zemljišču. — Posledice lanske izredno hude zime se opažajo šele sedaj. Jablane in češnje, katera so močno pozebila, so lansko leto porabile zadnjo moč in bile lepo zelene, seveda v jeseni so pa predčasno orumenale; čez zimo in sedaj na spomlad so žolne oključvale skorjo raz vejevje, tako da kažejo sadni vrtovi prav žalostno sliko. Posesniki istih morajo posušeno drevje podirati, a žal je nanekrat vsem tukajšnjim drevesničarjem zmanjkalo mladih cepljenih drev. Povprašujejo, kje jih dobiti; torej veliko povpraševanje po mladem drevju.

Gornja Radgona. Izročili smo dne 15. marca materi zemlji truplo pokojne vdove Elizabete Vrača iz Orehovec, ki je po večletni boleznii v 70. letu svojega življenja mirno v Gospodu zaspala. Kljub svojemu bolehanju je vodila dokaj let svoje posestvo. Za vsakega je imela odprte roke in mu rada pomagala. Ob priliki pogreba na njenem žalujočem domu smo se spomnili tudi mariborskega novega hogašlovja ter nabrali v ta namen 113 Din. Mi se pa tolažimo s tem, da križ nam sveži govori, da vidimo se nad zvezdami!

Ormož. Pred nekaj dnevi je na našem kolidvoru nek tuji delavec sam ustavljal vlak. To je moral biti pač močen dečko, si mislite. A kaj se? Predolgo se je pomudil v bližnji gostilni, vino mu je že nekoliko šinilo v noge in glavo, vlak pa je švilgal in pihal in se že začel premikati. Možakar hoče v zadnjem trenutku na vlak, a vsled nesigurnosti bi bil gotovo padel pod kolesa, če bi ga ne bil o pravem času zagrabil za roko spravodnik in ga držal za lastno smrtno nevarnostje, dokler niso ustavili vlaka. No, s tem vlakom se mož ni peljal naprej, ker so ga odvedli v Safnkovičovo hišo in mu dali zastoj stanovanje tam spodaj na levo. Povrh vsega tega je bil še ohačen na 15dnevno ječo, ker se je moral po njegovi kri-

vdii vlak ustaviti. Kazen je pogojna, to se pravi, če se bo kaznovani celo leto lepo in pametno zadržal, se mu vsa kazen odpusti. Le onih uric, ki jih je presedel, nau nihče vrnil ne more. Tudi izgovor s pijanostjo ni nič pomagala. V tem je novi kazenski zakon veliko strožji kot prejšnji. Kako bridko se mi je pritoževal oni dan znan pijanček in hvatil lepa stare čase, ko se je lahko pošteno okadil s najhuljšo kapljico. Če si pa potem kakšno nerodnost užagal in so te poklicali na odgovor, si se izgovarjal, da si ga imel malo pod kapo, pa si našel odprta ušesa in usmiljena srca in kazen je bila mila. A danes? Kar zašijeje ta! Nič več ni lepo na svetu! — V našem mestu so zdaj trije zdravniki, tako da glede priložnosti za zdravljenje nismo v zadregi. Prav resno se govori, da se bo naselil pri nas še tretji odvetnik. Dela bo menda zadosti, zaslužka tudi. Mi nismo kar tako! Ni dolgo tega, ko sta se pripeljala na imenitnem avtomobilu kar dva zagovornika in govorila v prid enih in v pogubo drugih več dolgih ur. Seveda nista govorila oba za toženca ali tožitelja, ampak eden za toženca, drugi za tožitelja.

Zgornja Sv. Kungota. Dne 19. marca popoldne ob 5. uri se je poročil orožniški podnarednik gospod Kotnik A. Vinko orožniške stanice Zgornja Sv. Kungota, z gđ. Babič Marijo iz Maribora. Vsi sotovariši te stanice, kakor tudi iz okolice ter vsi znanci in prijatelji mu želimo v novem zakonskem stanu najlepšo slovo in srečo.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Na sedmih po rajni Mariji Petreni iz Sejanec, vzgledni in za vse dobro vneti ženi in materi sedmerih otrok, rojeni Antolič, se je nabralo za tukajšnji Društveni dom 100 Din. Naj ji sveti večna luč, vsem darovalcem pa stoterni Bog plačaj!

Polenšak. Pretekli teden ponoči je zgorela vlničarja kmeta Ivana Janžekovič v Polenšah. V par minutah je ogenj upepelil obsežno hišo, prešo in gospodarsko poslopje do tal. Vse je bilo leseno in s slamo krita. Par požrtvovalnih fantov je sicer takoj prihitelo gasiti, a ves pogum in ves trud ni dosti pomagal, ker se je požar vsega požrešno in obilo poslužil. Rešiti ni bilo drugega mogoče, kot prazno vinsko posodo. Kako je ogenj nastal, ni znano. Kakor se čuje, je bil posestnik zavarovan. Izvemo tudi, da je naročnik »Slovenskega Gospodarja«, a je baje plačana naročnina samo polletna, in tako se pomoč od strani uprave celoletnim plačanim naročnikom v slučaju nesreče ognja — podpora 1000 Din — ne mora izplačati. (Opomba uprave: Potrjujemo, da je plačal omenjeni posestnik žalihog list samo polletno. Obžalujemo posestnika v tej nepričakovani nesreči. To bodi tudi v opomin mnogim drugim polovičarjem in četrtletnikom, ker nesreča nikdar ne miruje!) — Umrl je po kratkem bolehanju na vnetju pljuč kmet Anton Florjanič iz Brezovec, v starosti 45 let. Pokoj njegovi duši. — Svoj nelep in nobene hvale vredni posej je spet začel dvonožni dihur. V noči od torka na sredo si je poiskal plen pri posestniku Alojziju Krojzi v Polenšah. Izbral si je pet lepih, rejnih, mladih jarek in jo pohrisal v temno noč. Posesniki perutnane, pozor! Nastavite velike pasti in bodite bolj čuječi!

Sv. Urban v Slov. goricah. Tudi v naši župniji je letošnji predpust bilo precej porok. Dne 23. februarja so stale tri neveste z venc pred oltarjem. Med njimi je bila vrla in pridna mladenka Marija Čeh iz Strmca. Bila je skozi celih pet let po očetovi smrti marljiva gospodinja, prijazna z vsakomur ter tako pravi zgled dekletom v lepem vedenju. Zbrala si je za svojega spremljevalca skozi življenje Alojzija Potočnik iz Gernjec pri Ptjuju. Mlademu paru želimo mnogo sreče in blagoslova!

Sv. Barbara v Haložah. Malo smo se res bili potuhnili v tem prešmentanem predpustnem času, to pa zato, ker je bil čas ženitve in možitve in smo mi, ki že imamo leta, za to stvar prebojati. Zato smo molčali, da ne bi mogoče kdo od drugod svedel za nas ter nam cele v

sva'e prišel. To pa je menda bil tudi vrok, da jih je v tem predpustu tako malo šlo pod zakonski jarem. Se pač vidi, da je vse rajši v brezskrbni samski prostosti, ali pa jim je manjkalo vinčeka in dinarčeka. Tem pogosteje se pa oglasa pri nas smrt. Druga leta ni bilo po pol leta toliko mrličev kot letos v prvih dveh mesecih. Največ pobira smrt male otroke in moše v najlepših letih. Med drugimi je umrl povsod dobro znani tukajšnji trgovec g. Milan Blass. Bil je res trgovec na svojem mestu, zato ga je vse spoštovalo. Dasiravno je umrl daleč od tukaj v Varaždinu, vendar ga je med drugimi tudi veliko Barbarčarov spremljalo na njegovi zadnji poti. Mir njegovi duši! — Prvega marca je odšla od nas učiteljica Zinka Gajser. Z vneto in trudom je delovala na tukajšnji šoli celih 14 let. Odšla je na novo mesto v Zavrče. Mi Barbarčani ji želimo, naj še mnogo let deluje veselo in uspešno za blagor učece se završke mladine.

Medvedce pri Pragerskem. Akoravno je bil predpust tako dolg, ni pri nas niti jedno dekle stopilo v zakonski jarem. Je pač neprilika. Ene imajo snubače, a se ne marajo močiti, druge bi se rade, a nobeden ne pride. Poročili se je mlad posestnik Simon Sagadin ter dobil za gospodinjjo Amalijo Unuk iz prav ugledne hiše iz Vrhloge. Obema želimo obilo sreče v zakonu! — Zelja po gospodarskem napredku je splošna, obstoji tudi pri nas. V to svrhu je treba več izobrazbe, pa tudi dobre volje posameznikov!

Slov. Bistrica. V nedeljo, dne 2. marca, se je poročila gđc. Gizela Hribar, posestniška hči iz Slov. Bistrice, z g. Ivanom Štrucelj, pekarskim mojstrom iz Št. Vida pri Ptujju. Poroka se je vršila v samostanski cerkvi v Slov. Bistrici. Mesti starešine sta zavzemala g. Leopold Vorša, trgovec od Sv. Martina na Pohorju, in g. Josip Furman, posestnik v Ptujju. Novoporočencema želimo mnogo sreče in božjega blagoslova!

Sv. Venčec pri Slov. Bistrici. Preteklo nedeljo je umrla tukaj v najboljših letih kot krtev materinske dolžnosti Antonija Mlakar, vzgledno krščanska mati in gospodinja. Na kvaterni petek je še v cerkvi s pobožnostjo prešla sv. obhajilo, nevede, da je to njena popotnica v večnost. Zapušča pet nedoraslih otrok, katere naj tlači Bog!

Prihova. Na veseli svatbi Antona in Cecilije Grosek se je nabralo za tukajšnje izobraževalno društvo 80 Din. Vsem darovalcem najlepša hvala, novoporočencema pa mnogo sreče za nadaljno življenje!

Konjice. Na gostiji Gosnik Ferdinand in Arbeiter Roza so svatje zhrali za novo bogoslovje v Mariboru 100 Din. Bog povrni in vskloni novoporočencema obilo blagoslova!

Čadram. Na godovanju gospoda Josipa Začek, kmeta na Straži, se je nabralo za dijaško kuhinjo v Mariboru 100 Din.

Sv. Martin na Pohorju. Pri nas imamo kar dva tečaja, in sicer gospodarskega in gospodinjjskega. Gosp. darski tečaj vodi gospod Anton Podvršnik, šolski upravitelj, in udeležuje se ga 22 fantov. Fantje so posebno navdušeni za živinorejo, a tudi računstvo in državnoznanstveno ne zaostaja. Gospodinjjski tečaj vodi gđc. Tončka Urbas, učiteljica, udeležuje pa se ga 56 deklet. Dekleta šivajo in kuhajo, da je veselje, red in snaga se jim povsod pozna. Pri obeh tečajih poučuje verouk č. g. Sinko Fran, župnik. — Svatov smo imeli nič manj kot 12 parov, kar je za nas lepo število. — Moški pevski zbor, katerega vodi organist gospod Iv. Rems, tudi dobro napreduje, učimo se lepe cerkvene in narodne pesmi. — Tukajšnji diletantje g. Anton Podvršnik, šolski vodja, g. Tončka Urbas, učiteljica, gđc. Anica Šavpa, učiteljica, g. Leopold Vorša, trgovec, g. Viktor Furar, poslovodja, gđc. Marica Koren, g. Jurij Podvršnik, Feliks Kvas, Edi Kotmut, Ivan Pečovnik in Ivan Strehar, pa nam priredijo večkrat na šolskem odru zelo lepe igre, pri katerih med odmorji igra tukajšnji tamburaški zbor pod vodstvom č. g. župnika.

Luča. Gospod Mihael Grzina, slikar v Kozjem, je lani poleti z enim pomočnikom in z enim vajencem prenovil vso notranjo steno tukajšnje župnijske cerkve. Obenem je prenovil tudi prižnico in krstni kamen. Z vsem njegovim delom kakor tudi z računom in vedenjem sem popolnoma zadovoljen. Zato ga tudi drugim priporočam! — Jurij Mikolič, župnik.

Sv. Jurij ob južni žel. V zimskih mesecih je bil pri nas kmetijsko-nadaljevalni tečaj, in sicer se je vršil vsako nedeljo, sredo in soboto. Tukajšnji fantje se z vneto oklepamo prekorsinega pouka, kateri nam bo v poznejših letih neprecenljive vrednosti. Poučevali so naš domači gospodje in iz Kmetijske šole. Najiskrenejša hvala za njih trud.

Sv. Jurij ob južni žel. Dne 10. marca je za večno zatisnil oči gospod Golež Martin, pos. in bivši cerkveni ključar. Pogreb blagopokojnega se je vršil dne 12. marca s sv. mašo ob 9. uri dopoldan. Kako je bil priljubljen, je pokazalo obilno število ljudi iz tukajšnje in druge fare. Naj mu sveti večna luč! Ostalim pa naše iskreno sožalje!

Ponikva ob južni žel. Človek bi mislil, da je naš kraj nezdrav, pust in dolgočasen, ker je v mrtvaški knjigi letos zabeleženih že toliko smrtnih slučajev, pa je ravno nasprotno res. Poslovil se je sicer naglo od nas šaljivi, povsod priljubljeni Jože Korže, ki smo ga pokopali nedavno. Ravno tako nas je naglo zapustila občespoštovana, še mlada gospa Marija Leskovar, kateri je sledila Marijina družbenica Marija Cahonova, in danes, ko to sporočam, leži na mrtvaškem odru Jožef Zdošek, prevzihtkar. Vendar pa imamo še živi veliko veselja do življenja in napredka. V kraškem homelo to dokazali. Čakamo še vedno na vodovod in na elektriko. Važna je tudi zadeva postaje ali postajališča med Ponikvo in Poljčanami. Ljudstvu bi bilo s tem v vsakem oziru silno ustrezno in tudi železnica bi imela dobiček, ker nam primanjkuje cest za avtomobile. Na Dolgi gori imajo naši posestniki še precej dobrega vinčeka v zalogi. Kupci, oglašite se! Tujcem, ki nas bodo tekom leta obiskali, bodo šli naši ljudje na roko tako s solidno potrebo, kakor tudi s primernimi cenami in s prijazno besedo. Zanimivosti imamo: Slomškov dom na Slomu, Kocenov rojstni dom na Hotunjah, znameniti cerkvi, zgodovinski oreh, krasna lega in še lepši izleti v okolico.

Sv. Vid pri Grobelnem. Otožno so nam naznanili naši zvonovi na pepelnico sredo zvečer, da nas je za vedno zapustila po vsej okolici spoštovana, še kot dekle 80letna Marija Sajner iz Poakvice. Pri njej smo se pomnili pregovora, ki pravi: Kakšno življenje, — takšna smrt! Rajnica je vedno častila sv. Jožefa ter se mu še prejšnji dan priporočala za srečno zadnjo uro in še v cerkvi sprejela sv. zakramente. Celo svoje življenje je bila netrudljiva in nikoli poleti ni zamudila jutranjega svita, da bi ga ne bila pozdravila z Marijino pesmico. V mladosti je bila več let cerkvena pevka. Zato so njej tudi zadnje čast izkazala dekleta, ki so ob odprtem grobu zapela lepo žalostinko.

Sv. Križ na Slatini. Kmetiska zveza je dne 16. marca napravila smel poskus. Na zadnji odborovi seji je sklenila naprositi slatinskega gospoda ekonomista, da žrtvuje svoj prosti čas ob nedeljah popoldne in s svojim strokovnim znanjem skuša zboljšati naše kmetije. Gospod župan Hernaus ga je prvi povabil v svojo hišo, da teoretično in praktično uči umnega kmetovanja vse, ki se zanimajo za svoj gospodarski napredek. 30 posestnikov se je zbralo na Velkih Rodnah, kjer so z zanimanjem sledili njegovemu poljudnemu izvajanju, kjer so mu stavili razna gospodarska vprašanja in kjer so se na licu mesta mogli prepričati, kako boleznj napadajo drevje, kako se naj goji naše sadno drevje, da bo zdravo in rodovitno, kako se lahko izboljšajo naši travniki, kako se sploh more dvigniti naše gospodarstvo na

Bodite oprezni

pri nakupu nove obleke in zahtevajte pred tem od Trgovskega doma

Sternmeckl v Celju s dopisnico na ogled vzorce sukna, ševjota in kamgarna za moške obleke, krasne volnene tkanine za damske plašče in obleke, svile, delena, etamina, šifona, batista, platna in vse ostale manufakture za obleke in perilo.

Naročila preko Dru 300 se pošiljajo poštne prosto. Cenik z več tisoč slikami na zahtevo popolnoma brezplačno.

Trgovski dom R. Sternmeckl, Celje št. 24. Dravska banovina. 207-3

višjo stopnjo. Tako bo romal gospod ekonom zastoj nedeljo za nedeljo po naših vaseh, če bo našel dovolj umevanja ter bo odziv povsod tako časten kot na Velkih Rodnah. — Prvič je stopila domača gospodinjška šola v javnost dne 25. marca s prireditvijo materinskega dneva v Društvenem domu. Za sklepno razstavo je poklonila domača posojilnica 500 Din, za kar gre načelstvu iskrena zahvala. Gospa voditeljica se je obrnila s prošnjo za podporo tudi na zdraviliško upravo in na svetokriški premogokop. Premogovnik je že nakazal voz premoga šoli, ki je za tukajšnje ljudstvo pravi blagoslov. Čast uvidevnim činiteljem! Dekleta še zdaj jako vestno posejajo šolo in se pripravljajo z vso paro na razstavo in skušnjo ob sklepu. — Gospod Golob Mihael v Spodnjem Sečovem je dal slovesno blagosloviti svojo silno udobno urejeno novo hišo, ki jo je pri tej priliki z živim in mrtvim inventarjem posvetil božjemu Srcu. V znak hvaležnosti za pomoč od zgoraj pri stavbi je velikodušno poklonil 100 Din za novo bogoslovje, za kar mu bo novi Gospodar pač najboljši plačnik. — S pomočjo gospoda Dolinška, znanega cvetličarja in drevesničarja v Kamnici in s pomočjo slatinskega olupševalnega društva smo dne 17. t. m. začeli krasiti okolico cerkve, kaplanje in Društvenega doma. Letos bodo gostje komaj spoznali svetokriško okolico.

Rimske Toplice. Umrla je v celjski bolnici dne 13. t. m. dobra mati in blaga žena Gorišek Marija iz Lokavca pri Rimskih Toplicah. Zapušča moža in 10 nepreskrbljenih otrok. Bila je vedno prijateljica in čitateljica »Slovenskega Gospodarja« in vseh krščanskih časopisov. Zmiraj je bila veselega značaja tudi v zelo bridkih urah. Daleč okrog priljubljeni in spoštovani ženi bodi ohranjen blag spomin!

Rajhenburg. Na praznik sv. Jožefa sta umrla dva odlična moža naše župnije. Na Senovem je umrl prevzihtkar Jožef Mirt, bivši dolgoletni župan občine Senovo ter oče ravnatelja dijaškega semenišča v Mariboru, g. dr. J. Mirta. V Rajhenburgu pa je preminul Franc Majnik, dolgoletni in zaslužni organist. Pogreb obeh se je vršil v petek dne 21. t. m. ob obilni udeležbi vernikov. Slovesno sv. mašo zadušnico je opravil g. J. Tratnik, rajhenburški župnik, spreved pa je vodil gospod dekan videmski Janez Medvešek, ki se je tudi od obeh rajnih poslovil v Marijini baziliki v Jempem in v srce segajočem žalnem govoru. Na pokopališču pa je govoril izbrane poslovitne besede gospod Josip Škoberne, bivši narodni poslanec ter sedaj župan občine Senovo. Pevski zbor je zapel v cerkvi in ob grobu ganljive žalostinke, med sprevedom pa je igrala žalne koračnice rajhenburška godba. Obema vzornima in blagima pokojnikoma naj sveti večna luč, dobri Bog naj njima bo obilen vtačnik za njuno delo na zemlji! Vsem preostatim izrekamo globoko sožalje!

Dugaresa. Pri nas je bil požar. Eden je segal hišo, požar je uničil še druge pripadajoče dele in napravil škodo okoli 50.000 Din. Zlobneža so zarili.